

लोगान्ति (von लोगान्त) m. patron.: N. pr. eines alten Lehrers und Verfassers eines Gesetzbuches KĀTJ. ÇA. 1, 6, 24. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 58, 28. Ind. St. 1, 70. 80. 3, 432. 437. Verz. d. Oxf. H. 266, b, 5. 6. 268, b, 18. 270, b, 36. 279, a, 39. 310, a, 30. 336, a, 25. Verz. d. B. H. No. 1166. 1168. SĀṆSK. K. 184, a, 4. BHĀG. P. 12, 6, 79. HALL 23. pl. PRAVARĀDHJ. in Verz. d. B. H. 59, 38. 60, 1 v. u. °भास्कर Bhāskara aus Laugākshi's Geschlecht, N. pr. eines neuereu Autors HALL 23. fg. 78. 81. 186. NILAK. 9. — Vgl. लौकान्ति.

लौठर्य m. N. pr. eines Mannes RĪĀ-TAR. 8, 2253.

लौड, लौडति (उन्मादि) Dhātup. 9, 74, v. l. — Vgl. लौड, लौट्.

लौप्त n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 232, a.

1. लौम adj. von लोमन् gāṇa संकलादि zu P. 4, 2, 75; vgl. P. 6, 4, 144.

2. लौमै adj. von लोमन् gāṇa शर्करादि zu P. 5, 3, 107; vgl. P. 6, 4, 144.

लौमकार्यै adj. von लोमक gāṇa पत्तादि zu P. 4, 2, 80.

लौमकायनि m. patron. von लोमक gāṇa तिकादि zu P. 4, 1, 154.

लौमकौय adj. von लोमक gāṇa कृशाश्वादि zu P. 4, 2, 80.

लौमन्यै adj. von लोमन् gāṇa संकाशादि zu P. 4, 2, 80. — Vgl. रोमण्य.

लौमशीय adj. von लोमश gāṇa कृशाश्वादि zu P. 4, 2, 80.

लौमहर्षपाक adj. von Lomaharshana verfasst: लौमहर्षपाका सं-
हिता BURNOUF in der Einl. zu BHĀG. P. I, xxxviii. लौम° Verz. d.
Oxf. H. 56, a, 5.

लौमहर्षणि m. patron. von लौमहर्षपा MBH. 1, 5.

लौमायर्नै 1) adj. von लोमन् gāṇa पत्तादि zu P. 4, 2, 80. Vgl. रोमायणा.

— 2) pl., pl. zu लौमायन्य gāṇa कुञ्जादि zu P. 4, 1, 98.

लौमायन्य m. patron. von लोमन् gāṇa कुञ्जादि zu P. 4, 1, 98.

लौमि m. patron. von लोमन् gāṇa बाह्वादि zu P. 4, 1, 96.

लौलाह N. pr. einer Oertlichkeit RĪĀ-TAR. 7, 1253.

लौल्य (von लौल) n. 1) Unruhe सुच. 1, 273, 9. Unbeständigkeit: धर्म-
लौल्येन संयुता: HARIV. 11311. वर्षी लौ° die neuere Ausg.; धर्मलोपेन
NILAK., aber die Erklärung धर्मफलस्पृह्या führt wieder auf die Lesart
धर्मलौल्येन. — 2) Lüsternheit, Gier, Verlangen सुच. 2, 261, 2. KĀM. NITIS.
8, 14. RAGH. 16, 76. SPR. 54. 2533. 2565. Verz. d. Oxf. H. 58, b, 40. MALLIN.
zu KUMĀRAS. 6, 30. लौल्ये स्थिता ब्राह्मणा: VET. in LA. (III) 30, 8. लौ-
ल्यमेत्य — नर्तकीषु RAGH. 19, 19. स्पप्रनिवृत्त° adj. 7, 58. 18, 30. रक्ता-
म्वान° PAÑĀK. 33, 6 (31, 10 ed. ORN.). स्त्री° adj. BHAR. NĀTJAC. 34, 92.
इन्द्रिय° BHĀG. P. 7, 15, 19. HALĀJ. 2, 244. मनो° so v. a. Laune HIT. 87,
1. स्र° das Fehlen aller Begierde, — alles Verlangens in den Besitz von
Etwas zu gelangen MBH. 3, 13506. 12, 11625. adj. frei von aller Be-
gierde: कर्मन् 1, 1506. — Vgl. अति°, सिक्ता°.

लौल्यता f. = लौल्य 2): इन्द्रिय° BHĀG. P. 7, 15, 38.

लौल्यवह् (von लौल्य) adj. gierig, habgierig: अति° KATJĀS. 22, 200.

लौश (von लुश) n. N. verschiedener Sāman Ind. St. 3, 232, b. द्वितीयं
लौशम् und लौशाद्य n. desgl. ebend.

लौह (von लौह) 1) adj. (f. ई) a) kupfern, metallenen gāṇa रजसादि zu
P. 4, 3, 154. KĀTJ. ÇA. 7, 4, 34. 20, 7, 1. लौह, चायस 4. लुर ÂCV. GRHJ. 1,
17, 9. पिण्ड JĀĀN. 2, 105. भाजन MBH. 3, 1129. 15, 728. आभरण R. GORR.
1, 60, 12. सुच. 1, 23, 20. 63, 15. कुम्भ 2, 12, 9. नाडी 121, 9. यात्र VARĀH.
BRH. S. 77, 2. प्रतिमा BHĀG. P. 11, 27, 12. WEBER, KRSDNĀG. 273 (fälsch-

lich लौही die Hdschr.). निगड MĀRK. P. 14, 60. तुला KATHĀS. 60, 248.
— b) von der rothen Ziege kommend: अमिष MĀRK. P. 32, 7. — c) =
लौह roth: कालशाकं च लौहं (लौहं काञ्चनवृत्तं पुण्यादिशाकम् NILAK.:
wir verbessern लौहश्चा° und verbinden लौह: mit कृगः) चाप्यानत्यं
कृग उच्यते MBH. 13, 4249. अन्नं (अन्नं ed. Bomb.) वापि लौहेन 4252.
व्राह्मण्य लौहस्य (लौहस्य ed. Bomb.) 1, 5369. — 2) f. अ Kessel, ein
metallener Kochtopf ÇABDAK. im ÇKDr. — 3) n. = लौह Metall AK. 2,
9, 99. SPR. 1263, v. l. 2771, v. l. Verz. d. B. H. No. 974. Eisen AK. 3,
4, 12, 56. BHATJ. 15, 54. — Vgl. त्रि°.

लौहकार m. = लौहकार SPR. 1138.

लौहचारक m. N. einer Höhle ÇKDr. nach den PURĀṆA; vgl. लौहचारक.

लौहज n. = लौह Eisenrost RATNAM. im ÇKDr.

लौहप्रदीप m. Titel einer über Metalle handelnden Schrift Verz. d. B. H. No. 974.

लौहपाण्ड n. ein metallener Mörser ÇABDAK. im ÇKDr.

लौहू f. Kessel, ein metallener Kochtopf ÇABDAK. im ÇKDr.

लौहमल n. Eisenrost RĪĀN. im ÇKDr.

लौहशङ्कु m. = लौहशङ्कु ÇKDr. nach den PURĀṆA.

लौहशास्त्र n. ein über Metalle handelndes Lehrbuch Verz. d. B. H. No. 974.

लौहाचार्य m. ein Lehrer der Metallkunde ebend.

लौहात्मन् m. = लौहू ÇABDAK. im ÇKDr.

लौहायर्नै m. patron. von लौह gāṇa नडादि zu P. 4, 1, 99.

लौहायस (von लौहायस) adj. metallenen ÂCV. GRHJ. 4, 3, 19. von Metall
und Eisen STENZLER.

लौहि m. N. pr. eines Sohnes des Aśhṭaka HARIV. 1473. 1776.

लौहित (von लौहित) m. Çiva's Dretzack ÇABDĀRTHAK. bei WILSON.

लौहितध्वज m. ein Angehöriger der Lohitadhvaṅga P. 5, 3, 112, Sch.

लौहिताश्च s. लौहिताश्च.

लौहितार्क (von लौहित) adj. in's Röhliche schimmernd P. 5, 3, 110.

स्फटिक Schol.

लौहित्य (von लौहित) 1) m. a) patron. gāṇa गर्गादि zu P. 4, 1, 105.

लौहित्या: HARIV. 1771 (st. dessen लौहिता: 1465). — b) N. pr. eines
Flusses (der Brahmaputra) MED. j. 101. MBH. 2, 374. HARIV. 12830.
R. 4, 40, 26. RAGH. 4, 81. VARĀH. BRH. S. 14, 6. 16, 16. MĀRK. P. 58, 13.

— c) N. pr. eines Meeres MBH. 1, 630. 2, 1100. 17, 33. HARIV. 12833.

= सागर ÇABDAM. im ÇKDr. — d) N. pr. eines Berges MBH. 2, 1864 (nach

NILAK.). ÇATR. 1, 352. — e) N. pr. eines Tirtha MBH. 3, 8144. 13, 1732.

einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 44. In dieser Bed. eher n. —

3) n. Röhthe MED. विगतलौहित्ये सवितरि (vgl. u. लौहिताय्) सुच. 2, 160,

11. SĀH. D. 215, 16. fg. 297, 2. Schol. zu KAP. 1, 59. — Vgl. लौहित्य.

लौहित्यायर्नै f. zum patron. m. लौहित्य P. 4, 1, 18.

लौह्य (लौह + ईषा) adj. eine metallene Deichsel habend: रथ P. 6,
3, 39, Sch.

ल्वी, ल्वीनाति (श्लेषणो) Dhātup. 31, 31, v. l. für ली.

ल्वी, ल्वीनाति (श्लेषणो) Dhātup. 31, 31, v. l. für ली.

ल्वी, ल्वीनाति und ल्वीनाति (गौतौ) Dhātup. 31, 32, v. l. für ल्वी, ल्वी.